

Til § 82

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til bistandslovens § 46 c, hvorefter kommunen kan yde hjælp til udgifterne ved at forsørge et barn, når forældremyndigheden ved forældremyndighedsindehaverens død er tillagt en anden/andre, som ikke har forsørgelsespligt over for barnet.

Ændringen består i, at der nu henvises til selve loven om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Der kan kun ydes hjælp, hvis barnets indtægter ikke er tilstrækkelige til at dække udgifterne ved forsørgelsen. Efter lov om børnefamilieydelse er børnefamilieydelsen ikke en indtægt for barnet, og den skal derfor ikke indgå i barnets indtægter.

Hjælpen ydes uafhængigt af indtægter og formue hos den/de, som har forældremyndigheden.

Hjælpen fastsættes ud fra de faktiske udgifter ved barnets forsørgelse, og kan således som hovedregel ikke begrænses til en fast ydelse.

Der kan ikke samtidig ydes kontanthjælp til barnet efter forslaget kapitel 4.

Til § 83

Stk. 1 er med redaktionelle ændringer identisk med bistandslovens § 47, stk. 1, hvorefter kommunen kan yde hjælp til en flytning, som medfører en forbedring af ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold. Det er en betingelse for at yde hjælp, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har indtægter eller formue, som kan dække behovet.

Kommunen kan fx yde hjælp til udgifter til transport af indbo og rejseudgifter for ansøgeren og familien.

Det er ikke enhver forbedring af boligforholdene, som er en boligmæssig forbedring i forslaget forstand. Der må tillige kræves, at dispositionen er rimelig set i forhold til ansøgerens samlede situation, herunder den pågældendes mulighed for selv at afholde den fremtidige husleje. Flytning til en billigere bolig kan ikke i sig selv betegnes som en boligmæssig forbedring, men vil dog kunne være et væsentligt element i den samlede vurdering. Der kan ikke ydes hjælp til flytning til en bolig, som er ulovlig efter anden lovgivning, da det ikke kan betegnes som en boligmæssig forbedring. En forbedring af erhvervsforholdene forudsætter, at ansøgeren er sikret arbejde, og at arbejdet er mere end blot midlertidigt.

I overensstemmelse med Kontanthjælpsudvalgets anbefaling er bistandslovens § 47, stk. 2, ikke medtaget, hvilket betyder, at fraflytningskommunen ikke længere skal indhente samtykke fra tilflytningskommunen, inden den yder hjælp.

Stk. 2 er identisk med bistandslovens § 47, stk. 3, om hjælp til flytning til udlandet.

Til §§ 84 og 85

Reglerne svarer til bistandslovens §§ 47 a og b om hjælp til repatriering af flygtninge og indvandrere, bortset fra at bistandslovens § 47 a, stk. 5, om regulering er indarbejdet i den fælles regel om årlig regulering i forslaget § 107.

På baggrund af anbefaling fra Kontanthjælpsudvalget af 1994 overvejes det at overføre reglerne til Indenrigsministeriets lovgivning.

*Til kapitel 11**Udbetaling af hjælp*

I dette kapitel er samlet reglerne om ansøgning og udbetaling af hjælp, herunder kommunens mulighed for undtagelsesvis at administrere hjælpen.

Til § 86

Reglen svarer til gældende praksis om forudgående ansøgning, dog med den ændring, at kommunen fremover som hovedregel vil kunne give afslag på hjælp alene med den begrundelse, at ansøgeren har påtaget sig udgiften forud for ansøgningen.

Kravet om forudgående ansøgning gælder for både løbende hjælp og hjælp til enkeltudgifter.

Der er ikke krav om, hvilken form ansøgningen skal have. En ansøgning kan derfor være skriftlig eller mundtlig.

Til § 87

I overensstemmelse med mangeårig praksis fastslås det i *stk. 1*, at kommunen som hovedregel udbetaler den løbende hjælp til forsørgelse som et månedligt beløb.

Det er den enkelte kommune, der som led i den kommunale administration beslutter, om hjælpen udbetales som kontante beløb, ved overførelse til pengeinstitut eller lignende.

Efter *stk. 2* kan kommunen beslutte at udbetale hjælpen for kortere perioder end en måned, hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt modtageren vil opfylde betingelserne for hjælp i hele den periode, som hjælpen forudsættes at dække.

Dette svarer til en mangeårig fast praksis. Kommunen kan udbetale hjælpen for en kortere periode, hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt modtageren fx vil opfylde sin forpligtelse efter forslaget § 13 om at udnytte sine arbejdsmuligheder.